

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek - II. rendű alperes ellen **kártérítés** iránt indított perében a Heves Megyei Bíróság 2007. december 5-én meghozott 3.P.20.263/2006/26. számú ítélete ellen a felperes részéről 27., jogi képviselője részéről 32. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A Fővárosi Ítéltábla a pártfogó ügyvédi díját 7.500 (hétezer-ötszáz) forintban állapítja meg, melyből 6.000 (hatezer) forint a munkadíj és 1.500 (ezeröttszáz) forint az áfa. Megkeresi a Fővárosi Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy a fenti összegű pártfogó ügyvédi díjat fizesse ki.

A pártfogó ügyvédi díjat és a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás:

A felperes 2006. október 2-án az I. és II. rendű alperesekkel szemben 5.000.000 Ft összegű nem vagyoni, 800.000 Ft összegű vagyoni kártérítést, valamint 2003. október 27. napjától az ítélethozatal napjáig terjedő időszakra vonatkozóan napi 6.000 Ft alapulvételével használati díj megfizetését kérte keresetében. Kártérítési igényét a Ptk. 339. § (1) bekezdésére és 355. § (4) bekezdésére alapította. Keresete jogalapjaként előadta, hogy a 2...." Városi Bíróság 2.P.20.163/1998/39. számú ítélete, mely a "...." Megyei Bíróság 2.Pf.21.446/1999/4. számú ítéletével emelkedett jogerőre, az I. és II. rendű alpereseket mint végrehajtást kérőket feljogosította a végrehajtási eljárásra Laczik Attilával, valamint a felperessel és férjével szemben 113.851 Ft tőke és járulékai megfizetése iránt. A végrehajtási

eljárás az önálló bírósági végrehajtó előtt 205-G.V.302/2000. számon indult meg. Ezen végrehajtási eljárás során az önálló bírósági végrehajtó 2003. november 11-én kelt foglalási jegyzőkönyvvel lefoglalta a felperesi adós tulajdonában lévő "....." forgalmi rendszámú Peugeot típusú személygépkocsit. A végrehajtó megkeresésére "....." Város Polgármesteri Hivatala Közigazgatási és Szociális Igazgatóság Okmányirodája 2003. december 11-én a járművet a foglalás megszüntetéséről rendelkező határozat jogerőre emelkedéséig a forgalomból kivonta. Ez a határozat 2004. január 22-én emelkedett jogerőre. Rögzítette a keresetlevél, hogy a foglalással szemben a felperes a "...." Városi Bíróság előtt végrehajtási kifogást terjesztett elő, azonban azt a 1003-2.Vh.549/2000/5. számú végzésével elutasította. A fellebbezés nyomán eljáró "...." Megyei Bíróság mint kijelölt bíróság Pkf.20.044/2006/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

A felperes álláspontja az volt, hogy a végrehajtás kérők felkérése alapján került sor a végrehajtó részéről az autó lefoglalására, a forgalmi engedély bevonására. és a végrehajtást kérőknek kellett volna gondoskodniuk a lefoglalt autó értékesítéséről a Vht. 115. §-ában foglaltakra figyelemmel legkevesebb 30 napon belül. Figyelemmel arra, hogy 2003. október 27-i foglalást követően a 30 nap eltelt, és a gépkocsi értékesítésére nem került sor, ezzel állt oki összefüggésben a felperes által állított kár.

Az alperesek a felperes keresetének elutasítását kérték. Nem vitatták, hogy a felperes és házastársa részösszegeket teljesítettek, de fizetési kötelezettségüknek maradéktalanul nem tettek eleget.

Az elsőfokú bíróság főként a beszerzett végrehajtási iratokra figyelemmel okirati bizonyítékok alapján a felperes kereseti kérelmét nem találta alaposnak, és azt 2007. december 5-én meghozott 26. sorszámú ítéletével elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I-II. rendű alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 20.000 Ft perköltséget. A felperes költségmentességére figyelemmel megállapította, hogy a le nem rótt eljárási illeték az államot terheli. Ítélete indoklásában a előzményi iratok ismertetésén túl azt is megállapította, hogy 2007. augusztus 14-én a végrehajtó rögzítette azt is, hogy a végrehajtást kérő a végrehajtó irodájában átvett 200.000 Ft-ot, és egyben hozzájárult ahhoz, hogy a felperes tulajdonában álló gépkocsi a forgalomba visszahelyezésre kerüljön, továbbá ahhoz, hogy azt rendeltetésszerűen használja, és ezáltal munkát tudjon vállalni, hogy tartozását a későbbiekben rendezni tudja. Ezt az összeget a végrehajtó a II. rendű alperesi végrehajtást kérő részére részben azért teljesítette, mert férje betegsége okán a II. rendű alperes anyagilag nehéz helyzetben volt. A kifizetés a végrehajtó részéről nem a felperesi befizetés terhére történt.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 339. § (1) bekezdésének idézését követően megállapította, hogy az alperesi végrehajtást kérőket nem terheli jogellenes magatartás. A Vht. 38. §-át idézve rögzítette, hogy a végrehajtást kérő részt vehet a

végrehajtási eljárási cselekmények foganatosításánál, azonban ez önmagában nem kötelező. A Vht. 115. § (1) bekezdése szerint a lefoglalt vagyontárgy értékesítése nem a végrehajtást kérő, hanem a végrehajtó feladata. A Vht. 115. § (1) bekezdése a végrehajtó részére teszi kötelezővé a lefoglalt ingóság értékesítését.

A gépkocsi értékesítésének hiánya, a végrehajtási eljárás elhúzódása, melyet az alperesek is több ízben kifogásoltak, semmilyen szempontból nem róható fel az alpereseknek. Károkozó magatartás hiányában a felperest sem vagyoni, sem nem vagyoni kár nem illeti meg, és nem igényelheti az általa napi 6.000 Ft-ban megjelölt használati díjat sem, ugyanis ezt a használatot az alperesek soha nem gyakorolták.

Az ítélettel szemben korábbi jogi álláspontját fenntartva, a felperes élt fellebbezéssel. A részére bíróság által kirendelt pártfogó ügyvéd a benyújtott fellebbezést ellenjegyezte. A felperes fellebbezésében állította, hogy sérelmére súlyos és lényeges eljárásjogi szabályokat sértett meg a "...." Megyei Bíróság. A felperes sérelmére elkövetett büntetendő cselekményeket hallgatott el és irreleváns törvényre hivatkozva utasította el téves jogértelmezéssel a felperesi keresetet. Mindezekre utalva a felperes kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és keresetének adjon helyt, másodlagosan azt helyezze hatályon kívül.

Az iratok felterjesztését követően a Fővárosi Ítéltábla 2008. április 15-én meghozott 9.Pf.20.362/2008/4. számú végzésével megállapította, hogy az eljárás I. rendű alperes halála folytán a jogutód perbelépéséig vagy perbevonásáig félbeszakadt. Az I. r. alperes 2008. január 18. napján hunyt el.

A félbeszakadt eljárás folytatását a Fővárosi Ítéltábla 2010. április 6-án 9.Pf.20.362/2008/11-I. számú végzésével rendelte el megállapítva, hogy az I. rendű alperes jogutódja a már perben álló II. rendű alperes. A Fővárosi Ítéltábla e végzés jogerőre emelkedését követően tűzött az ügyben tárgyalási határnapot.

Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte a tárgyalás távollétében való megtartása mellett.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a szükséges keretben az eljárást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg.

A Ptk. 339. § (1) bekezdése egyértelműen csak a jogellenes magatartásokból fakadó kártérítés megtérítésére ad lehetőséget. Az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott a Vht. 115. § (1) bekezdésére, valamint az általa felhívott egyéb jogszabályokra. Az ügyben a végrehajtót terheli a lefoglalt ingóság értékesítési kötelezettsége. E vonatkozásban a végrehajtást kérő legfeljebb - amennyiben a végrehajtó mulaszt -, kifogással kérheti a foganatosító bíróságtól a végrehajtó utasítását a szükséges intézkedések megtételére. Ennek elmaradása önmagában

károkozó magatartást az alperesi részről nem jelentett. Ezért károkozó jogellenes magatartás hiányában kártérítés vele szemben nem állapítható meg. A Ptk. 339. § (1) bekezdése értelmében a felperes lett volna köteles bizonyítani azt, hogy az alperesek (alperes) károkozó magatartást tanúsított, ezzel oki összefüggésben kára keletkezett, és a bekövetkezett kár és az alperesi magatartás között az okozati összefüggés fennáll. Ezen bizonyítási kötelezettségének a felperes sem első-, sem másodfokon nem tudott eleget tenni.

Ebben az esetben tény, hogy a felperes az, aki a jogerős ítélet ellenére, annak végrehajtását már hosszú évek óta nem teljesíti. Erre tekintettel az ellenérdekű féltől jogellenes magatartás hiányában kártérítést nem követelhet. Minthogy ezen káreseményből vezette le használati díj iránti igényét is, ez a kérelem is minden alapot nélkülöz.

Ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét, annak helyes indokai folytán a Pp. 254. § (3) bekezdésére utalva, a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján hagyta helyben.

A felperes fellebbezésére utalva az alábbiakat emeli ki.

A felperesi kereset illetve fellebbezés kiinduló pontja téves. Ezért az abból levont valamennyi következtetés ugyancsak nem helytálló. Az alperes (alperesek) jogellenes magatartást nem követett el, így vele szemben kártérítési igény nem lehet alapos. A felperes által állított, de semmilyen vonatkozásban nem igazolt eljárási hiányosságok ugyancsak nem állapíthatók meg. Mindezekre tekintettel döntött a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai folytán történő helybenhagyásáról.

A pártfogó ügyvédet a fellebbezési szakban a "...." Megyei Bíróság rendelte ki. Ezért a pártfogó ügyvéd díjának megállapítása a Fővárosi Ítéltábla feladata és a pártfogó ügyvédi díj kifizetésére a Fővárosi Ítéltábla Gazdasági Hivatala köteles, mint azt a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Pfv.III.21.882/2009/4. számú eseti döntésében megállapította. A pártfogó ügyvéd díját, az akkor még alkalmazandó módosított 7/2002. (III. 30) IM rendelet 5. § (2) bekezdése alapján kellett megállapítani. Az alperes költségigényt nem érvényesített, tényleges költsége nem merült fel, ezért az arról való határozathozatalt a másodfokú bíróság mellőzte. A felperes költségmentessége folytán megállapította, hogy a pártfogó ügyvéd díját és a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2010. június 17.

Dr. Tölg-Molnár László s.k.
a tanács elnöke, előadó

Dr. Hőbl Katalin s.k.
bíró

. Madarász Anna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: